

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 27 (38) II ärgängen

Onsdagen den 2. juli 1941

Pris 10 kop.

Arbeten för att befästa produktionen

Längs hela Sovjetunionens gräns, från Vita havet till Svarta havet, pågår en häftig kamp mot en listig och grym fiende, vilken förrädiskt brutit sitt löfte och sin förpliktelse och inföll i vårt land. Fienden samlade stora styrkor till vår gräns, genom att mobilisera sina lydiga svenner — de rumänska bojarerna och vitfinnarna.

Hela Sovjetunionens folk går som en man ut mot de fascistiska inkräktarna och ger dem ett förintande slag. Vår tappra Röda armé skyddar varje stad och varje by i vårt hemland och slår varje fiendligt anfall tillbaka. Det är en seg och svår kamp, ty seger över de fascistiska horderna vinnes icke med lätthet, utan det gäller att disciplinera och enhälligt koncentrera sig kring det stora leninska-stalinska partiet, under vars ledning Sovjetunionen upprepade gånger har tillkämpat sig stora segrar, såväl på det fredliga arbets- som på krigsfronten vid skyddandet av vårt stora hemlands gränser och intressen.

Krigsläget lägger varje medborgare stora och ansvärsfulla uppgifter. Estlands arbetande befolkning har förstått det stora historiska ögonblickets betydelse och villvar. Arbetarna ha börjat sitt arbete ännu intensivare, ökande produktionen för att producera för vårt älskade hemland mera och bättre. Man har enhälligt gått igång med verkställandet av de på meetings mottagna besluten. Dess antal växer dag för dag, som äro beredda att utbyta sina maskiner mot vapen och gå till fronten, för att hjälpa till att slå fienden tillbaka.

Men man får icke ett ögonblick glömma, att fronten och områdena bakom fronten äro två skilda saker och att det bakom fronten — på arbetsfältet — gäller att anstränga alla sina krafter till att tillfredsställa vårt stora socialistiska hemlands behov för dess förstärkande och befästande.

Även bonden har vid dessa ansträngningar att uppfylla en viktig uppgift. Då agrarhushållningens

gens uppgift är, att förse befolkningen med en massa förnödenheter av största betydelse, är det mycket viktigt att arbetsresultaten och produktionen inom agrarhushållningen stiga. Därför får man icke lämna några arbeten outriktade.

Som det av uppgifter från Jordbruksfolkkommissariatet framgår, ha säningsarbetena på alla håll genomförts tillfredsställande. Säningsarbetena genomfördes i mer eller mindre rätt tid, varje åkerlapp besåddes, men nu gäller det att se till, att åkern ger den väntade skörden.

Jämfört med förra åren, har arealen av potatis och rotfrukter ökat betydligt, varför skörden av dessa är mycket viktig för varje hushåll. Potatisen och andra rotfrukter ge en betydligt större skörd än säden, men de fordra däremot också större omvårdnad ty vid dålig bearbetning bli dessa åkrar en hård och spridare av ogräs.

Agtrarhushållningen är sådan, att man måste göra varje minsta arbete, grundligt som mången gång icke synes ha vidare stor betydelse, ty varje slarv och fusk vid utförandet av arbetet ger sig tillkänna för många år framåt.

Förutom de övriga sysslor är det även tid att börja tänka på hörbärgningen, ty även denna fordrar först och främst — rätt tid.

Det mot Sovjetunionen påtvingade kriget lämnar icke någon gren oberörd inom vår ekonomi. Även inom jordhushållningen måste man i fortsättningen avstå många arbetskrafter, vilkas arbete andra måste ersätta. Men liksom på andra områden, får man icke heller lämna något arbete outriktat, utan de, som stannat kvar, måste ännu mer anstränga sig för att öka produktionen. Kriget pålägger alla att arbeta under särskilda förhållanden, vilket även är fallet med vår arbetande bondebefolkning.

Men vi veta, att ju mer vi anstränga oss, ju mer vi arbeta, desto fortare kunna vi slå tillbaka den påträngande fienden och slutföra det påtvingade kriget segrande.

Läget förpliktar

Redan i nära två år lider världen under krigets fasor, som förorenats av de fascistiska aggressorerna. En rad folk ha i ordets verkliga mening blivit trampade i stoffet, miljoner och åter miljoner kvinnor och barn ha blivit forda till hungersgräns, där de ej i dag veta huru de skola överleva morgondagen. Pärman er Polen, Belgien, Holland, Grekland, Jugoslavien, Rumänien är även det fredliga Skandinavien.

Nu ha dessa fascistiska aggressorer sträckt ut handen även efter Sovjetunionen, efter landet, vars säkra politik alltid har varit en direkt och ärlig tredjepolitik, efter landet, som har velat leva i en trogen vänskap med alla folk i världen, efter landet, vars mål har varit att upphylla ett nytt samhälle och grundlagga en lycklig framtid för alla folk genom ett stort resultatfullt arbete.

Sovjetunionen har icke velat detta krig; detta krig har påtvingats den utan någon som helst varning. Vi äro övertygade om att Sovjetunionen kommer att vinna detta krig — att vår mäktiga Röda armé ger ett villförflämt svar på alla försök att underkuna oss liksom under de gångna åren en stor del av det gamla Europa underkuvats. Ty alla sovjetfolken — även varje enskild medborgare — veta med orubblig säkerhet för vad vi kämpa, till vars skydd vi måste trida med all kraft. Vi ha ej blott vårt eget öde i vår hand, utan genom det utbrutna kriget ha vi även i vår hand de kommande generationernas öde.

Det är säkert, att krigstillståndet pålägger oss alla stora förpliktelser, fordrar av oss mera än någonsin förr sträng disciplin och medveten inställning.

Men vare dessa förpliktelser än hur stora som helst, böra vi kämpa för en rättvis sak, vilket gör dessa förpliktelser lätta för oss.

Vår säkra och orubbliga i kampen mot fienden, fortsatt oerfört arbete ännu livrigare än hitills, hållen arbetsdisciplin på vilken plats ni än arbeta!

August Jukobson.

Stor sovjetpatriotism

De första mobilisationsdagarna.

Noggrant och organiserat sker mobilisationen. I mobilisationspunkterna råder det en förebildlig ordning. Upplydda av glädje att få göra sin heliga plikt mot fosterlandet, anlända många tidigare till mobilisationspunkterna än det har bestämts och anhölla att genast bli sända till fronten.

I Moskva, i Stalins rådjong, är det ovanligt livligt. Inte tyvasta Sovjets kamp-sånger. I de röda hörnen samtalas det. Agitatörerna för partiets rådjongkommittéer berättar soldaternas krigsepisoder ut det ryska folkets historia om försvaret av sitt kära fosterland. Med stor uppslamslighet lyssna soldaterna till berättelserna om förintandet av den tyska riddarorden på sjön Peipus, år 1212, och om fosterlandskriget 1812, när hela det ryska folket reste sig till strid mot Napoleon och förintade hans armé. Talaren avbrytes ofta — med ropen: "Detsamma kommer också att ske med Hitlers hunder! Segern är vår!"

Till sent på natten arbeta Leningrads mobilisationspunkter. Övrbudet organiseras det nya trupper, för att sändas till truppenheterna.

En mobiliserad arbetares hustru, kamrat Kudrjeva, sände översten för punkten följande brev:

"Min man har varit på två fronten. I striden mot vittinnarna hedrades han med medaljen "För tapphet". Nu sänder jag honom för tredje gången att skydda vårt berömda hemland. Jag arbetar nu i den verkstad, där min man fört arbetat. Jag lovar att med dubbel energi förstärka vårt hemlands maktighet." (TASS)

Över hela landet växer de frivilligas antal, som äro redo att gå, för att slå tillbaka fascisterna.
Ovan: Klavdia Fedorova, vilken som spjalsyster vill gå till fronten, under-teknar sin ansökan.
Nedan: en grupp frivilliga i mobilisationspunkten.

Det fria inträdet i Röda armén

Hitlers fascistiska horders anfall mot de fria och fredligt arbetande folken i den stora Sovjetunionen har bland det arbetande folket framkallat en stor motvilja mot inkräktarna. Denna avsky, som råder bland det arbetande folket, såväl unga som gamla, män som kvinnor, mot de barbariska inkräktarna har gjort, att man med stor entusiasm har börjat inträda i Röda arméns led, för att delta i historiens största och avgörande strid för hela mänsklighetens lycka, välfärd och socialismens seger. Över hela landet har redan tusentals ungdomar anmält sig vid mottagningspunkterna och anhölla att bli mottagna i Röda arméns led och genast bli sända till fronten.

Önskan att få inträda i den berömda Röda armén omfattar alla klasser. Alla brinna av längtan att få möta fienden, som har värat anfalla vårt hemland. Många av de frivilliga äro ungdomar, som ännu inte ha varit i militärförst, men önskat det begära de, att direkt bli sända till fronten. Så t. ex. yttade Aleksij Stalinski, som endast är 17 år gammal, följande vid mottagningspunkten: "Jag kan inte uthärda denna oförsämlighet som fascisterna har tillagert i att lyfta vapen mot Sovjetunionens folk. därfö anhöller jag, att genast bli sänd till fronten."

Kamrat V. Reinsvald hade till sin ansökan om inträdet i Röda armén bifogat följande rader. "I det ögonblick, när vårt socialistiska hemland hotas av fascisterna, anser jag det inte för rätt att hålla mig borta från denna kamp och därför ber jag, att ni genast upptar mig i Röda arméns led."

Kamrat Heinrich Okspan, som arbetar vid fabriken "Armaturn" bifogade till sin ansökan om att frivilligt få inträda i Röda armén följande: "ESSR:s Krigskommissariat. Jag anhöller, att jag mottages som frivillig i Röda armén. Jag vill tillsammans med de andra medborgarna i Sovjetunionen

strida mot vår urgamla fiende och förinta honom."

I Läänemaa har även de frivilligas led växt med varje dag och till den 28 juni hade redan över ett hundra anmält sig. Men denna siffra stegras med varje dag som går. När man i Läänemaa fick höra talas om det nedriga fascistiska inträdet, hölls det meetings av befolkningen på vilka man mottog resolutioner att tillkallas anförlet. I resolutioner, som antogs av traktorister, arbetare och ämbetsmän vid Tuelba MTS-station, sågades det:

"Vi, traktorister arbetare och ämbetsmän vid Tuelba MTS-station i ESSR, kände först under det gångna arbetsåret lust att arbeta i det socialistiska landet. Vi äro djupt rörda över det tyska folks befolkningen på vilka man mottog resolutioner att tillkallas anförlet. I resolutioner, som antogs av traktorister, arbetare och ämbetsmän vid Tuelba MTS-station, sågades det:

Leve den övervinnerliga Röda armén!
Leve den stora och mäktiga Sovjetunionen!

Leve vår ledare, den älskade kamrat Stalin!"

Tillsammans med männen komma även till Krigskommissariatet kvinnor och anhölla om, att som sanitärer frivilligt bli mottagna för att hjälpa de på fronten skändade rödarmisterna.

Alla dessa unga och gamla, som anhölla om att bli mottagna i den berömda Röda armén, brinna av hat mot vår urgamla fiende, som redan i det förgångna en gång förlorade vårt folk och nu åter på nytt stricker ut sin blodiga hand efter vårt hemland.

Bildandet av Statliga Försvarskommittén

Beaktande det ovanliga läget och med den föresatsen att snabbt mobilisera USSR:s folks alla resurser för att giva fienden motslag, som på ett förrädisk sätt anföll vårt hemland, USSR:s Högsta råds Presidium, UK(b)P:s Centralkommitté och USSR:s Folkkommissariatsråd anse det nödvändigt:

1. Att bilda Statlig Försvarskommitté med följande sammansättning:

kamrat J. V. Stalin (ordförande);
kamrat V. M. Molotov (ställföreträdande ordförande);
kamrat K. E. Vorosjilov;
kamrat G. M. Malenkov;

kamrat L. P. Beria.

2. Att centralisera all makt i Statliga Försvarskommitténs händer.

3. Att förplikta alla medborgare och parti-, sovjet-, ungdomskommistors och militärgänar att ovillkorligen uppfylla Statliga Försvarskommitténs beslut och förförordningar.

Ordförande i USSR:s Högsta råds Presidium M. I. Kalinin.

Ordförande i USSR:s Folkkommissariatsråd och sekreterare i UK(b)P:s Centralkommitté I. V. Stalin.

Moskva, Krem den 30 juni 1941.

trupperna har Ålagna Folkkommissariatet för inkräks ärenden.

Varen i beredskap mot fiendens provokation! Förstören utan förhärmande provokatoriska strävanden! Avslöja alla fiender, som söka med ord eller gärningar skada vårt älskade hemland och vår berömda Röda armé, och meddela våra regeringsskretar om dem!

De, som ej uppfylla sina medborgar-förpliktelser mot fosterlandet och folket, äro nedriga förräddare. Och sovjetregeringen förtär med dem som med förräddare, som falla under straff, som är förtäret i motsvarande lagar för krigstillstånd.

Sovjet-Estlands fria kvinnor och män, var redo!

Det stora socialistiska landets folk ha mot sin vilja blivit indragna i kriget. Det är ett heligt krig till det stora, älskade fosterlandets försvar. Det är ett krig mot den chauvinistiska regimen mot fascismen, som nedrigt anföll, Sovjetunionen, hemlandet för alla arbetare på jorden.

Utstyttande arbetarfolkets fiender bakom fronten, söka fascisterna genom dem åstadkomma demoralisation bakom fronten och där genomföra förrädiska akter.

Uppgiften att ockupationsfällskärms-

Estlands bondebefolkning låter aldrig sätta sig i bojar

De tyska fascisternas skändliga och blodfärgade handlingar har anfallit Sovjetunionen, för att underlätta sig, riva och förläsa folken, som i ett broderligt samarbete uppbygga socialismen. Mot detta skändliga anfall reagerade Sovjetunionens folk med en storm av avsky och med en hjältemodigt beredskap, att under UK(b)P och kamrat Stalins ledning slutgiltigt förgöra de tyska fascistiska rövare.

Estlands bondebefolkning har aldrig kunnat glömma dessa tider, då våra förfäder i en långt avlägsen forntid tappert och självuppförande kämpade för sin frihet mot ordensriddarnas tygelliska skurar. Ännu i dag bära många slottsrinner i vårt land vittne om dessa förskräckliga och dystra tider, då våra förfäder som tyska riddarnas slavar måste utstå otvivelaktiga råbiter och lidanden. Vår arbetande lantbefolkning har icke glömt den svåra och dystra framtiden, då de tyska baronerna med piska, hanner och genom att våldföra kvinnor lärde vårt olyckliga folk en "hög kultur".

Den tyska ockupationen visade tydligt vår arbetande bondebefolkning, huru många baroner som levde på deras beboend, både sådana som uppväxt här i landet och sådana som anlät hit från Tyskland. Förutom det svåra förtvetycket inom hushållningen och politiken, var övernärskfriheten begränsad; behövde man resa till staden eller till kvarnen eller någon annanstans, så var bonden tvungen att resa till den till 10-15 km. därifrån belägne baronen eller socknens oberhet, för att av denne erhålla rese-tillstånd.

Ärhusdraden, årtionden ha försvunnit, av ordensriddarna blev det baroner, av dessa de livligaste anhängare av fascist-

men och organisationer av alla skändligheter och odagor, vilka satts i gång av den fascistiska regeringen.

Vad gav Hitler's fascistiska regering Tysklands arbetande bondebefolkning? I och med det att Hitler's skurar kom till makten erhöles fattig — och medelbänderna i stället för de utlovade jordtilläggen — en ännu större trädöm under godsägare och storbönder, en ökning av priserna på alla förnödenheter som bondebefolkningen köper, detta gäller även sköden, vars enda verkliga ägare äro godsägarna och storbönderna.

Under den fascistiska regeringens tid i Tyskland ha hundratusenden av fattiga och medelbänderna blivit tiggare, vilkas familjemedlemmars antal uppgår till 2 miljoner personer. Dessa blevo tvungna att bosätta sig i städerna som arbetare utan arbete. Allt detta skedde under fredsfridfullheten. Det av de fascistiska rövare påbörjade kriget har hämtat med sig nya och åter nya lidanden för Tysklands arbetande bondebefolkning, genom att beröva från deras hem miljoner arbetande personer, och lämna hemmen utan arbetskraft, genom att mobilisera djuren, minska till en stor del inkomsterna, men på samma gång utöka skatterna till betäckande av krigsutgifterna. ?

De underkuvade ländernas, Frankrikes och Polens arbetande lantbefolkning har gjorts till fascistiska trälar, vilka med anledning av minsta misstänke hängas vid porten eller gräden till sin gård med skrif på bröstet — det är förbjödet att ta ned liken innan 3 dagar gått till ända.

Av Danmarks 13 milj. höns återstår det endast 3 miljoner och den berömda

mjölkhjorden har minskat med 60%, utan att nämna att alla arbetande bönder i de av Tyskland underkuvade länderna måste leva på svältansor, då man väger dem bröd med 10 gram i sänder.

En likadan trädöm, kulturell tillbakagång, och utedelning av folkvärden vill fascisterna även åstadkomma bland Sovjetunionens folk. Estlands arbetande lantbefolkning förlorar mycket väl, att Hitler's horder icke enbart hämta med sig av fascisterna stiftade "varlagarna", utan de hämta med sig alla baronens hantlangare, som nyligen lämnat vårt land och nu med trår i ögonen önska att få tillbaka de tider, då de som verkliga slavar kunde befalla och utösa vår arbetande bondebefolkning.

Estlands arbetande bonde har valt sitt öde: att tillsammans med arbetaren och den arbetande intelligensen, sida vid sida med hela Sovjetunionens broderliga folkfamilj, under ledning av Stalin och Kommunistiska Partiet uppbygga ett nytt samhälle och en ny kultur — socialismen. Det finns icke i hela världen sådana krafter, som förmodligen Sovjetunionens fria folk att på nytt nöja sig med en förordning, där man är tvungen att tåla utpressning och gå med mössan i handen och på täpsarna för råbarkade herar. Tillsammans med den maktiga Röda armén och samlade kring Kommunistiska Partiet och kamrat Stalin, förgöra Sovjetunionens folk utan förbarmade för alltid sådana försök av fascistiska rövare.

Leve Sovjet folkens orubbliga vänskap! Leve den övervinnerliga Röda armén! Leve organisationen av våra segrar och folks vänskap! Leve Stalin.

Den estniska intelligensens kamp mot fascismen

Ed. Vildes, Joh. Barbarus och Joh. Sempers stridsåsikter för 8 år sedan

I hela världen ha litteraturens, konstens och vetenskapsens män varit fientligt inställda mot fascismen. Tillsammans med dem har på den fascistiska-fronten hela världens intelligens församlat sig — den verkliga aintel-ligensen, som aldrig har bött knä för den förslavande autoriteten.

Även våra verkliga själsmännskor ha anfallit fascismen sedan dess uppkommet med den största regelbundenhet. Under loppet av ett halvt århundrade har Eduard Vilde närmast grängt till alla våra familjer. Han är vår folks storman! Även hans inställning till fascismen är förestående negativ. Redan för åtta år sade han: "Min inställning mot fascismen, vare sig den är ålta eller plagierad, är negativ. Ty jag är fri från världens instinkt och räknar mig till en civiliserad människa."

Denna rörelse står framför oss — på den ena sidan landesvels-baronen, på den andra sidan den till hjälp kallade prästen. Denna kombination är program och detta program är en fullständig reaktion. Om denna fascistiska konstitution med sitt program kommer till makten, så klockorna i tornen för det fria andefallet och för hela estniska folket.

Polisen i form av den hitleristiska kommissären föreskriver noggrant för stadsunderåden hur han måste tänka, tala, skriva, hålla, höra och svara. Den som ej lyder utlämnas till hjälp-polisen och skickas om han ännu har liv i sig till någon koncentrationsläger.

Då först, stackars estniska bonde, lär du dig vad korruption är! Du får inte fråga efter var du i form av skatter utpressade summera får. Du får betala och tåla. Om du behogat klaga över domen och uttala dig därom, så går det med dig som det gick med Antjas män för 75 år sedan. Ty kroppssagan, kära bror, det främsta kulturlivstyzet i baronernas rike, det är lagligt gällande där.

Om dessa dagar skulle komma, så så den ögonen inför den bildade världen och kräa över skammen att du är en oette."

För att kommentera dessa ord av vår storman behöver man ej tillfoga något. De tala för var och en av oss ett tydligt språk.

Ordföranden i vårt Högsta Råds Presidium, den kände skalden Johannes Vares-Barbarus, ger tillsammans med Vilde även från sin sida ett betyg om fascismen: a) fascismen är först och främst ett ständigt mot samhället och den enskilda individen, det är den parasiterande klassens och reaktionens maktgrepp i internationell utsträckning; b) fascismen är en för tillfredsställelse av människans lägre instinkter skapad politisk nihilism, en aktion utan program och ideologi, en ansvarlös terror av det mindervärdiga elementet som hotar allas frihet och kulturutveckling; c) fascismen är det nya världskrigets förorsakare och en till överlär gränsande chauvinismens spridare; d) fascismen är ingen revolution, utan en reaktion.

Hur djupa fascismen förlamar och hotar själslivet, det bevisar den mot

kulturen rikade aktionen i Tyskland. En förbränning av de andliga rekorderna och hökning av de mest löföfallande verkens författare äro till en skamfläck för hela Europa, ja, för hela världen.

Var och en förstår, att man måste försvara friheten. För den som inte förstår det måste man klargöra det innan det är för sent. Man måste bilda en gemensam front mot våldet av alla frihetssjälarna, man måste kämpa för världens verkliga pånyttfödelse, inte för dess tillbakagång till medeltiden, — med ord och gärningar, blottande denna folkuppbyggande förtäring, med vilken man förblindar ovetande människor i denna ekonomiska kris, i denna förtvivlans och misshöjens atmosfär. Fascismen undanröjer ej den borgerliga regeringens korruption, ty denna rörelse är själv en korruption, den parasiterande klassens räddning. Fascismen hotar hela människligheten, det är en fara, som varje människa med sunt förnuft, varje medborgare, som föredrar andefrihet, måste kämpa emot."

Vår kände skald och författare Johannes Sempers med sin marxistiska livsinställning har alltid betraktat fascismen som den fria andens förslavande regim även han skrev tillsammans med Vilde och Barbarus för åtta år sedan:

"Fascismen är den efter kriget förslappade kapitalismens försök till självförsäkring, på samma gång en politisk reaktion mot demokratismen. Det är en vanlig syn i de icke demokratiska länderna, att medborgaren icke är van vid att tänka själv, men nog att böja sig och ibland i, o. m. är lycklig under öket. Säkert är fascismen utvärldigare i de politiskt mindre utvecklade länderna, som Italien, där analfabeterna utgjorde en tredjedel av folket, eller som i Tyskland, där medborgarna i de flesta av polisförbud, av skytter och plakater — ånda till rinken, där det imperativt står: "Rube sauft!"

De ovan nämnda tillstånden uttryckte moget och säkert våra bästa själsmännskor. För närvarande ha alla Europas folk, med undantag av öststaterna, fallit i den fascistiska polypona famntas. Tillsammans med arbetarna och jordbrukarna är den europeiska småfolkens intelligens fullständigt förslavad av fascismen och den bättre delen av dem avrättad eller kastad i koncentrationsläger.

Samtidigt med vår klara blick ha även de andra europeiska småstaternas stormän kallat sitt folk till fascistiska dödade gift Tyvär förtrod massorna ej bedöma fascisternas fara tillräckligt och som resultat av borgerlighetens och de västeuropeiska stormännen marnövrerande politik har fascismen förslavat dem alla.

Detta i sin tur är oss en orubblig förpliktelse, att även intelligensen tillsammans med arbetarklassen och jordbrukarna med största ansträngningar må kämpa för den i form av en stinnande skalklod rinnande fascistens slutgiltiga förintande.

Bönderna i Läänemaa under-stöda energiskt Röda armén

De tyska fascistiska rövare anfallo oss oöfventat. De fredälskande folken i Sovjetunionen ha öfventat och mot sin vilja indragits i kriget. Den tyska fascistiska regeringskålliken kunde ej fördrå, att Sovjetunionens folk levde utanför krigstumlet. Men Sovjetunionens maktiga Röda armé ger ingen nåd åt inkräktarna. Röda armén reser sig avgörande till försvar av Sovjetunionens gränser och ger de fascistiska blodhundarna slag efter slag.

Alla arbetande i Läänemaa, arbetare, bönder och arbetande intelligensen försöka på allt sätt understöda Röda armén i dess avgörande strid. I Läänemaa har man i varje kommun anordnat sammankomsten för lantbefolkningen, där man klorgjort för dem de tyska fascisternas oöfventade anfall på vårt hemland. Alla medborgare veta, hur viktigt det är att understöda Röda armén. Vi tillåta icke att vårt stora hemland blir krigsskådeplats. Vi släppa inte till Estland de gamla historiska undertryckarna — de tyska riddar-fascisterna. Vi låta aldrig mera röva ifrån oss friheten, människorätten och vår nationella kultur.

Med stolthet säger bonden: "Med glädje ge vi Röda armén alla våra hästar och få därför bra betalt, ty de gå till vårt hemlands försvar. Men om tysken kommer, så tar han ifrån oss alla våra husdjur, såd, fåglar o. s. v., som det skedd under ockupationstiden."

Utgående från önskingarna att understöda Röda armén med de bästa djuren,

gav t. ex. medborgaren J. Jänta från Märjamaa, Kastli by, frivilligt åt Röda armén en vackert ur rashingt, som ännu inte hade registrerats i rasboken. Men enligt moterande förordning av kommissionen gavs den unga hingsten tillbaka åt ägaren som ett högtvärderat raadju.

Av det framgår, hur bönderna uppskattat Röda armén och det svåra läge, som i n. råder. Endast med en gemensam kraft kunna vi vinna vår urgamla motståndare, som nog är stark, men inte övervinnerlig.

Bönderna hjälpa icke enbart Röda armén genom att geva hästar. Alla årtidiga och frivilligt inträda i den berömda och övervinnerliga Röda arméns led.

När vi nu kämpa mot den yttre fienden, skola vi även vara på vår vakt mot vår inre fiende.

Vi skola avslöja upphovsmännen till alla skvallerhistorier och andra provokationer.

Hela arbetarklassen och lantbefolkningen skola bora en obarmhärtig och energisk kamp mot sådana förrädiska element, som försöka hindra och bromsa den stora folkörelsen vid foeterlands-försvaret.

Hela arbetarklassen och lantbefolkningen sluter sig ännu intimare omkring Kommunistiska Partiet och Sovjetregeringen. Tillsammans med den övervinnerliga Röda armén förtäta vi fascisternas klick.

yxä samt om det finns även eldstäckare.

4. Att rengöra gårdarna från allt slags eldfarligt material och vid trähusen ställa fyllida vattentunnor.

5. Att hålla i ordning och se till att brandfärdighetsberedskapen alltid är i ordning.

6. För att utbilda den provisoriskt sammansatta brandkåren, företa provalarm.

7. Att vid luftalarm utsätta på vindarna brandvakt, vars uppgift är att iaktta och släcka de fallda brandbombarna.

8. Att på vindarna och liksom även på trapporna i större byggnader ställa sand-lådor med sand. I rummen skola alla käll som baljor, hinkar o. s. v. fyllas med sand.

Om medborgarna ta alla dessa föreskrifter i akt, så kommer det att vara mycket lättare att likvidera uppkomna eldsvådor och bevara sina hus.

Fiskaren Johan Engströms radiolal

Fredagen den 13. d. utträdde i den svenskspråkiga radioutgåvan, fiskaren Johan Engström, som sade följande:

Rumpe, från vilken by jag är hemma, är en fiskby. Vi ha 20 ha jord, med denna är mycket mager, så att fisker är mitt egentliga arbete.

Tidigare var det alltid svårt med fiskavkastningen. Man åkte in till Hapsal och försökte sälja sin fångst bäst man kunde. Det gällde att få ett något så när lösnande pris för fångsten, men ofta händer det även, att man fick sådana tillbakafisken i havet. Nu veta vi, var vi skola sälja vår fisk. Vi föra den direkt till Hapsals fiskkombinat och få ett fast pris för den. Det är endast några få som ännu ligga vid gamla bron i Hapsal och sälja. Priserna ha blivit bättre. Jämfört med förhållandena under den borgerliga regeringen äro priserna på nästan alla fiskorter högre. Endast skid-dan tycker jag har blivit mindre inkomstbringande att fånga.

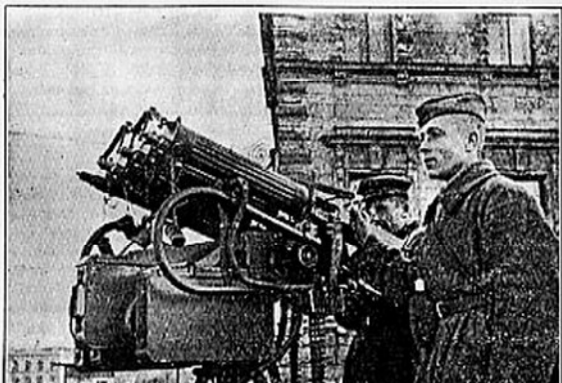
Allihelt har i vår varit dåligt på grund av oöfversämbra nord-västliga vindar, vilka som de gamla säga "blåsa fisken ur grytan". Priset på ål är emellertid bra, och till hösten kommer det att stiga till 8-9 rubel per kilo.

Vi ha även fiskerimarknader, som bistår oss med råd och råd. Vi grundar på Vornäs (på fiskeriföreningar. Den första skall förläggas till Diby och den andra till Rumpe. Staderna för Diby fiskeriförening äro redan färdiga.

Till hösten börjar det stora fisket. Då vore det bäst, om det funnes uppköps-punkter på ön, ty det är svårt för de långt avlägsna fiskelyarna att forala den in till staden. Om fisken lastas om, blir den nästan alltid lidande på det. Det vore bra, om ett fartyg kunde lasta på fisken direkt i Diby och Rumpe.

Torsk går bättre att forala, men det vore bra om fiskaren ej själv behövde gödla sin fisketid med transport. Vi hoppas, att fiskeriföreningarna komma att göra ett bästa för att skaffa oss de bästa avsättningsmöjligheter på ort och ställe genom uppköpspunkter. Detta är särskilt viktigt vid långrevfiske. Det tar alltid tid att ta fisken av långrevon på morgonen, och skall fiskaren sedan i sin till stad med fångsten hinna hit med att slitta på ågn för nästa natt.

Genom föreningarna få vi billigare fiskeredskap.

Färdig för luftförsvar.

Råd till likviderandet av eldsvådor

De möjliga fientliga luftanfallen på bebyggda orter i ESSR och fallandet av brandbomber mot dem kan förorsaka stora materiella skador.

För att undvika detta och panik bland befolkningen samt likvidera eldsvådorna så fort som möjligt, bör befolkningen ta följande i akt:

1. I varje föremg, fabrik och bostad på landet och i staden organisera brandkår som är färdig att genast ingripa mot de vid luftanfallen uppkomna eldsvådorna samt även ordna att det dygnet runt hålles vakt.

2. Att rengöra vindarna från allt slags skräp och hålla dem rena.

3. Att uppställa på vinden följande medel för att hindra eldens spridning: låda med sand, spade, vattentunnor, och

Sovjetfolkens stora fosterländska krig

I. Vår kamp är rättvis

Den 22 juni 1941 förfärlig i historien som början till det stora fosterländska kriget av Sovjetunionens folk mot det fascistiska Tyskland, vilket till rövarna anföll Sovjetunionen. Sovjetunionens folk, till ett antal av 200 miljoner reser sig enhälligt till försvar mot rövare, som intränga i våra hem. I kampen mot talrika fiender uppbyggde Sovjetunionens folk sitt fria och mäktiga hemland. Genom tappra strider och ensträckt arbete tillkämpade de sig ett fosterland och förevärdar det med sina bröst. Sovjetunionens folk höjde sitt hemland ur det första imperialistiska krigets blodbad och inbördeskrigens oberskrivliga ödeläggelser till en förnärmande hög skolinne. De förvandlade det efterblivna landet till ett mäktigt och förebildligt land. Denna kamp leddes av Lenins-Stalins stora parti.

Det ryska folkets och de övriga folkens historia i USSR har att uppvisa hjältemod, offerkraft i de förtiuta århundra liksom i våra dagar. Alla veta, hur tappert ryssarna kämpade den 5 april 1942, då man slog tillbaka de tyska "hund-riddarna" — föregångare till våra dagars fascistiser och hur man drev dessa "skurkar" på flykten, enligt Marx ord.

Det ryska folkets historia vet, förtälja om fosterländska krig, då folket enhälligt, ledare ur landet fiendens arméer, vara ledare pretenderade på världshärdkardom. År 1812 slog det ryska folket den största härskaren Napoleon och tvingade honom att lämna landet med spjällorna av sin häst. Hela folket satte sig upp till kamp mot fienden. Den armé, som hade genomströvat hela Europa, som hade gjort all makt gällande i Syrien, Egypten, på Madagaskar — denna armé krossades av de heroiska ryska härskarna Kutuzov, Bagrationi m. fl. Denna armé krossades i kriget för fosterlandet, i vilket miljoner bönder deltog.

Inken av oss har glömt eller kommer att glömma de tyska imperialisternas fräcka och råa beteende mot folket under interventionstiden, då tyska krigshävar ockuperade Ukraina, Vit-Russland och andra trakter, varifrån de utdrogs av Röda armén.

Vi måste göra allt som det historiska ögonblikket fordrar av oss, allt vad hemlandet och hela världens arbetande befolkning beror av oss, att detta anfäll av de fascistiska rövarena inte endast skall slå tillbaka utan de ska förgöras helt och hållet.

Sovjetregeringen har gjort allt vad den kunde för att avvälja kriget. På samma tid, då kriget hade omfattat halva världen gjorde sovjetregeringen allt för att bevara freden. Sovjetregeringen fasthöll vid fördraget mellan USSR och Tyskland och uppfyllde på det noggrannaste de överenskomna förpliktelserna. Men på samma gång följde den noggrant den tyska fascistiska regeringens förberedelse och steg. Hittills förklarade, att Tysklands mål är att i Europa göra gällande en fascistisk hegemoni och fördrar av alla Europas stater och folk godkännandet av den "nya förordningen". Denna "nya förordning" går emellertid ut på att på det krysmande förfölja och föreläva arbetarklassen, ja, alla länders arbetande folk, utan att behöva nämna, att Tyskland har förvandlat till ett enda koncentrationsläger. Tysklands blodfästiga fascistiska regenter, vilka förslavade fransmännen, tjekerna, polackerna, serbarna, norrgen, belgierna, danskarna, holländarna, grekerna o. a. folk, anföll till rövarar vårt hemland. Sovjetunionens folk kan loka tillåta och kommer loka att tillåta, att de tyska fascisterna komma att trampa vårt äkta hemland, vilket folket tillkämpade sig av exploaterarna, isären och godägarna och som är genoddränkt med vårt folks svett och blod.

Tyskland intrar i kriget mot Sovjetunionen även Finland och Rumänien. Vittinnarna tillsammans med tyska mordarna och de rumänska böjarna vilja förslava vårt heliga sovjetland. Synd om dem! Ty Sovjetunionens folk, till ett antal av 200 miljoner, reser sig och sopar dessa mordare från jordkloden, och förklarar för alltid de fascistiska bukindarna, för att garantera folken friid och ge dem möjlighet till självständig existens.

Under år 1918 kämpade sovjetfolket mot intervention. Nu för vi återigen ett nytt fosterländskt krig. År 1918 voro vi svaga, vi hade inga erfarenheter, vi grundade då ännu Röda armén. Nu äro emellertid förhållandena annorlunda. Röda armén är mäktig och kriget föres av ett folk, som vet, att dess kamp är rättvis.

II. Vi ha vad vi strida för.

Försvägs försökte USSR fiender med blod, eld och järn, ekonomisk blockad och falskhet förstöra vår unga sovjetrepublik. I inbördeskrigets patos avspeglar sig sovjetfolkens styrka, folket, som förstår betydelsen av att skydda sin frihet och lämna offer för att skydda sitt hemland. Inbördeskriget har skapat heroism i människlighetens historia och miljoner av patrioter. Läget var ytterst kritiskt. Men i svält och köld, i största fattigdom förmodade Sovjetunionen, under ledning av Lenins och Stalins parti undertrycka kontrarevolutionen.

Miljoner arbetare veta, att sovjetmakten övervann alla svårigheter och omvändanden, och de äro med rätta stolta över de stora framstegen. De staliniska femårsplanerna ha förvandlat vårt land till ett föredömligt och mäktigt socialistiskt rike. Sovjetpatrioten älskar sitt hemland, ty Sovjetunionen är det enda land i världen, där det för alltid har gjorts slutt på exploatering av människor från människor och där de arbetande massorna ha befriats från förtryckets ok.

"Sovjet-samhället skiljer sig först och främst från andra samhällen därigenom, att det icke ha några antagonistiska och fiendliga klasser, de exploaterande klasserna äro likviderade, arbetarna, bönderna och intelligensen, som utgöra sovjetsamhället, leva och arbeta i fredligt samarbete. Under samma tid, då det kapitalistiska samhället splittras av stider mellan arbetare och kapitalister, mellan bönder och godsägare, vilket skakar samhället ända till dess grunder, känner det undan exploaterarnas bojor befriade socialistiska icke sådana motsättningar. Befriat från klassstrider ger det bilden av ett enhälligt samarbete mellan arbetare, bönder och intelligensen. På grund av en sådan kollektivitet har en sådan enhetlig kraft utvecklat sig som sovjetsamhällets moraliska och politiska enhet, USSR-folkens vänskap och sovjetsolidaritetsmen." (Stalin).

Det bästa uttrycket för sovjetsolidaritetsmen äro kamrats Stalins ord: "Om icke varje steg vid mitt arbete vid höjandet av arbetarklassen och förstärkandet av den socialistiska staten vore ämnade att förstärka och förbättra arbetarklassens läge, så anslå jag mitt liv utan mål."

Just därför, att det i Sovjetlandet har utvecklats sig miljoner människor för vilka folks välgång, höjandet av dess materiella och andliga kultur ligger varmt om hjärtat, har vårt hemland under ett kvarts sekel tillväxt så jättelikt. Med denna kraft förklarar detta folk att bygga grandiosa kanaler, torrlägga mossor, och utveckla folkhushållningen — denna kraft kommer även till uttryck i kamp mot fienden.

Vi har någonting, som vi försvara. Och det finns icke makter, som förmoda oss att avvika från den av det stora Lenin-Stalinska partiet utstakade vägen. Stundom har kommit, då vår politiska och moraliska enhet finner det noggranna och bestämdaste uttryck: vi uppfyller sovjetsregeringens ord, att så de tyska härarna ut ur landet "Och fienden får strax klara för sig, att vi kunna slå tillbaka den fräcka angräparen, ty den 200 miljon huvude folkmassan vet mycket väl, för vad den kämpar.

III. I vad ligger vårt kraft

I vårt land har försvärats hela sovjetsamhällets moraliska och politiska enhet. Sovjets statssystem grundar sig på det arbetande folkets befrielse från exploaterarna, det grundar sig på USSR-folkens likberättigade och bröderliga vänskap. Sovjetpatrioten är stolt över, att han är en oförsonlig fiende till en människas exploatering av en annan, fiende till ödda, människohandelen, fascistiska teorier, fiende till ras och nationell osämja samt förtryckning. Vår kraft ligger i våra fabriker och verkstäder samt kolhoar, vår kraft ligger i sovjetskolorna, i sovjetsvetenskapen. Sovjetpatriotismens uttrycker folks kärlek mot det nya riket, som upphöjde miljonerna människor från intet, gav dem ras livsmäktigt innehåll, öppnade djupa vida vyer, gav generationernas kamp en mening och visade, att de ansträng-

ningar, lidanden, offer och blodsutgjutelse inte voro förgäves. "Det är uppmuntran och glädjande att veta", sade kamrat Stalin på Unionens VIII Kongress, — "att det blod, som många människor ha utgjutit, inte har runnit förgäves, utan har givit resultat. Detta väpnar andligt vår arbetarklass, våra bönder och arbetande intelligensen. Detta för oss vidare och höjer med rätta stolthetskänslor."

I denna övertygelse om vår kraft, i ett kritiskt läge för patrioter, i kärlek till vårt fosterland, uppfostnas nya sovjetskadler, nya vetenskapsmän, som anlaga nya vägar och bryta de gamla normerna, uppstå berömda flygare. De visa sig som Sovjets luftflottans örnar! Det har uppstått orädda kämpare för hemlandets blomstrande och för arbetarklassen — stachanover. De utveckla ännu mera sin aktivitet, mångdubbla produktjonen i verkstäderna, kolhoerna och sovchoerna.

"Påminn er", — sade Fredrich Engels redan år 1815, — "vilka personligheter de revolutionära arméernas entusiasm skapade under åren 1792—1799, vilka då endast ströde för illusionen, ett skenbart fosterland och ni kan förstå hur stark en armé kan vara, som inte strider för illusioner, utan för en reell verklighet."

USSR:s Röda armé strider inte för illusioner eller ett skenbart fosterland, utan den strider för att krossa fascistiska sovjet-hemland, som har grundats och erövrats med hjältelika ansträngningar, med hela sovjetsfolkens kamp.

"Under krigstid skall en sådan samhällemedlem", — säger Engels, — "försvara ett verkligt fosterland, en verklig hemmet härd. Förmögenhet strider han med iver, utäthet och tappert, för vilket den nu mekaniska utlärda armén måste utplånas." (K. Marx och F. Engels, III bandet, sid 278).

Idag har dagen kommit, då sovjetspatrioternas känslor och energisammansluta sig till en ström som bryter alla hinder, där kriget vid varje steg skapar nytt hjältemod och sovjetsfolkens beredskap att bringa alla slags nya offer och övervinna alla hinder för att försvara hemlandet och ge det möjlighet att till- växa.

IV. Vi ha de, som försvara, och det varmed vi försvara oss

Ett sovjetrike hade det ej till att i en kapitalistisk omgivning, där den råa styrbarna idé råder, bevara möjligheten att genomföra en oberoende, självständig politik.

Sovjetmedborgarna får aldrig glömma, att Sovjetunionens fredspolitik är möjlig endast därigenom, att sovjetregeringen stödde och stöder sig på det beväpnade folks mäktiga styrkor på. Arbetarnas även i framtiden röra allt för att Bönderna Röda armé med sin övervinnerliga styrkor.

Rödarmisternas hjältemod

Episoder från kriget mot fascisterna

Västra militärdistriktet, den 23 juni. ("Pravda korrespondent"). Röda arméns soldater och kommandörer uppvärdade redan under krigets första dagar många bevis på manlighet, oförskräckthet och hjältemod. Folks armé går till strid för en rätt sak. För ett socialistiskt fosterlands försvar.

Likt lejon kämpade Sovjetunionens gränsväktning, som motstånd fiendens första oönskade fräcka anfäll. Ett oödeligt rymte vunno soldaterna, Felix Dzerzhinskis elever, Stalins berömda pojkar, vilka i bajonettstrider motstod fiendens anfäll, så att denna endast över ofren och liken kunde bana sig väg fram till steg för steg.

Från och med igår sammanslötte de fascistiska trupperna med Röda arméns fortroppar och tillbakaslog, med stora förluster. Vi återger en episod från ett slag, vilket skedde av polledaren kamrat N. Mihailov.

Kamrat! Order till strid har givits. Efter 20 minuter stiger vi i luften. Meddelade kapten Modestov till sina män.

Flygfällets soldater hämtade till platsen cigarettförmiga bomber och efter några minuter var allt redo till den för-

Det var inte lätt att grunda denna Röda armé i det under det första imperialistiska kriget och inbördeskriget skövade landet. Men folket satte in allt för grundandet av denna armé, och härigenom skapade det en mäktig styrka, som skyddade dess oberoende och möjlighet till fredligt arbete under två årtionden. Sovjetunionens medborgare veta mycket väl och glömma aldrig, vad hela generationer offerat för att bevara Sovjetunionens helhet och oberoende. De ha ej glömt huru tyskarna och andra handlade när de förtryckte vårt hemlands befolkning.

Möjligheten till fredligt arbete garanterades av Röda armén, dess hotande, oförstörbara styrka. Just denna styrka förklarade Sovjetunionen en varaktig fred. Den hindrade imperialisternas hand, som upprepade gånger förberedde anfäll mot Sovjetunionen. Denna styrka slog år 1933—40 de finska vitgardisterna och den skall slutföra vitgardisternas förtäring nu, då vitgardisterna lyfte sin ondskefulla hand och tillsammans med de tyska fascisterna tillt rövarne anföll det fredliga sovjetlandet. Denna armé motfödroe friheten åt Väst-Ukraina, åt Bessarabien, Litauen, Lettland och Estland. Den har upprepade gånger uppvisat hjältemodiga exempel.

Med ropet: "För hemlandet, för Stalin!" på Röda arméns soldater, kommandörer och politarbetare i kampen för Sovjetunionens makt, ära och frihet. Samma masalika hjältemod, som våra fiender känna sedan inbördeskrigets dagar, för med förnyad styrka Röda arméns soldater framåt och gör deras stridsanfall segerrika.

Kamrat Stalin har alltid sagt, att sovjetsfolkerna måste vara beredda för mobilisering. Kriget har ej drabbat oss oönskat. Vi ha skärpt iakttagelse vad som försigår på andra sidan ryska gränsen, och vi ha iakttagit att Sovjetunionens Röda armé fullgör sina medborgarförpliktelser.

Och vi veta: Fienden kommer att bli slagen, vi ska segra!

När Sovjetunionens Högsta Råds session antog 1941 års budget och statsfiska summera (till riksförsvaret), var hela vårt land stolt över att det kunde bär sådana märkbara utgifter till försäkring av Sovjetunionens militära styrka.

Sovjetmedborgarna bevisar att de voro redo att på allt sätt hjälpa sitt land. De avslutade beställningarna på rikskämlen visade att Sovjetunionens medborgare äro redo att ge sitt land den största möjliga hjälp till försäkring av dess styrka. Lånet överskredes märkbart, och det är ej att tveka på att sovjetsmedborgarna även i framtiden röra allt för att Röda armén ej kommer att lida brist på något vid uppfyllandet av dess uppgifter.

sta starten, till det första slaget mot det blodfästiga fiendens strategiskt viktiga objekt.

De med bomber lastade flygplanen stego ett efter annat upp i luften och styrde sin kos mot väster.

Den mörka natten dolde flygplanen. Kapten Sinitov orienterade sig efter stjärnorna. Man har redan tillryggalagt 600—700 km. Nu påträffar de sovjet flygplan en grupp av tyska flygplan, men dessa flögo sin väg, utan att börja strid.

— Där nere har vi måhända meddelade kapten Sinitov till kommandören som hade hand om förbindelseleden.

Flygplanen som leddes av flygarna Molodtsov och Belov togo en ny kurs från kommandörens flygplan för att uppfylla sina uppgifter. Bomberna träffade sina mål.

— Kamrat kapten, de befälda objekten ha förstörts, meddelade kamrat Sinitov förbindelsekommendören, och steg till en större höjd.

— Jag ser två tyska förstörelseflygplan, meddelade radiotelegrafisten Zubitski.

— Vi förbereda oss för ett slag mot fiendens efteranfall — ljud kommandörens lugna röst.

Avståndet mellan våra flygplan och fiendens minskades hastigt. Det var endast 350—400 meter.

Kamrat Zubitski tryckte på kulsprutans hane. Fiendeplanen gjorde en has-

Där till måste allt sluttas i arbete: industrins noggranna arbete, dess styrkor, i synnerhet förvarningsindustrin, mobilisering; transporterna, som under kriget spelar en stor roll, noggranna arbete; enhälligt organiserat stahanovalt arbete på kolbassängerna och sovjetskoerna; landets vetenskapsmän, ingenjörer, tekniker, författare, och konstnärer målmedvetna arbete; flitigt och även målmedvetet arbete i skolorna; invånarnas inhämtande av kunskaper i sanitärläran och ett minimum i luftskydd strängaste disciplin; bättre arbetsresultat; ökad revolutionär vakanshet; beredskap till självuppföring. Kan det för sovjetspatrioten finnas något högre och heligare än att inlägga hela sin styrka för hemlandets bästa om det behövs, även livet.

För sovjetspatrioten kan det ej finnas ingenting högre än att hjälpa Röda armén. Röda armén uppfostar själv sovjetspatriotismens egenskaper: här genomgår patriotismen det alla grundläggande och livsviktiga prov, här uppfostnas sovjets, revolutionär, och stridsdisciplin, manlighet, hjältemod, uppföringsförmåga, mod, oräddhet, hjälpsamhet, här skapas ett tätt förenat stridskollektiv, beredskap till största självuppföring, ty det är en ny armé, som försvaret av arbetandes intressen. Den härdes i revolutionens och inbördeskrigets eld. Dess auktoritet i folks ögon är oomöjlig, ty den är kött av folks kött och blod av dess blod. Inomstans förkommer så mycket kärlek för armén och dess folkliga, styrande sammansättning, som i vårt land. Sovjetunionens industri förser armén med allt som behövs för segra.

Vi måste alla känna oss som sovjetsoldater. "Hela vårt folk måste nu vara tätt sammanslutet och engagerat i någonsin förr. Var och en av oss måste förda av sig själv och av andra disciplin, organisering, självuppföring som är värdig en verklig sovjetspatriot, för att genomföra den Röda arméns, flottans och flygvapnets tillfredsställelse, för att åstadkomma segra över fienden." (Ur kamrat Molotova radiotal).

På historiens väg vägar man Europa, Asien och andra länders öden. På det nya påhörde fosterländska kriget beror ej blott sovjetsfolkens, utan även de andra folks öde. Medvetna om vår stora historiska ansvarighet insätter vi och en av oss sin energi, sin vilja, styrka, sina kunskaper och, om det behövs, även sitt liv för att besegra fienden. Och denna seger kommer fortare, den är fullkomligare, ju tätare vi sammansluta Sovjetunionens stora familj kring sovjetsregeringen, kring dess stora berömda Kommunistiska (bolshjeviska) Parti, och dess kloka ledare, — kamrat STALIN.

Em. Jaroslavlski.

tig sväng och störtade brinnande till marken. Det andra tyska flygplanet avstod från förföljandet av de sovjetska bombplanen.

Det började gry. Dimman sänkte sig till marken. Det var svårt för flygplan att landa. Men kapten Modestov landade utmärkt. Där mötts han av det övriga manskapet.

Kommandören anlände till platsen. Kamrat Modestov rapporterade. — Kamrat poikovnik, vi klarade det första slaget. På återfärden till våra baser angreps vi av tyska flygplan. Det ena planet nedsköts av kamrat Zubitski.

I eldflamorna och bombkräver tillbakaskog de tappra staliniska örnarna fiendens anfäll, fienden som likt rövar gingo till anfäll mot Sovjetunionen. I slaget skadades löjtnanten N. M. Makletsov men vägrade att lämna striden. Kommandören gav Kamrat Makletsov en ny ansvarfull uppgift. En ny ansvarfull uppgift.

Efter att ha förbundit sina sår begav sig kommunisten Makletsov ut på nya företag. Efter att smärterna mildrats och efter det han lagat hälen i flygmaskinen, steg han efter några minuter på nytt upp i luften och fylldt allt uppdrag galant.

På fordran av kommandören intogs löjtnant Makletsov på sjukhus. Efter att ha erhållit läskärvad meddelade N. M. Makletsov:

— Nej, här stannar jag icke länge. Min plats är i striden mot de skändliga fascistiska hundarna.

Krigsverksamheten under den gångna veckan

Den 22 juni tidigt på morgonen gav det tyska överbefälet, utan att ha ställt några förordningar till USSR:s regering och utan krigsförklaring, order till de tyska trupperna att intränga på Sovjetets territorium. Inträngandet föregicks av hålliga bombarderingar av våra gränsstäder Tjtomir, Kiev, Sevastopol, Kaunas och några andra, varvid över 200 personer dödades och skadades. Samtidigt öppnades även artillerifeld från det rumänska och finska territoriet.

Anfallet, som kom helt oväntat för Sovjetunionens folk, hade redan för en längre tid förberetts av tyskarna, som för detta ändamål hade sammandragit 170 divisioner elittrupper vid den sovjet-tyska gränsen, förutom de rumänska och finska divisionerna som sammanträdde även de ungerska. Våra gränsvakningsstyrkor, som varken hade till sitt förlagande tungt artilleri eller tanks, voro efter hålliga strider tvungna att dra sig tillbaka, för det tyska trycket, till nya belästa positioner. Först efter tre dagar, på komliga ställen efter fyra dagar kunde våra reguljärturupper i full beväpnad utrustning tränga i kontakt med fienden. Just på grund av dessa orsaker voro våra trupper tvungna att utrymma några punkter vid gränsen, varvid fienden fick några lokala framgångar och lyckades besätta Belostok, Gerdno, Brest, Vilno, Kaunas och några andra punkter.

De största striderna ha därvid utkämpats på sträckan mellan Shauliai och Minsk. Fienden kastade här fram mot våra försvarslinjer modern utrustad tankenheter, mot vilka vårt luftvapen höll framgångsrika slag och förmådde ett stort antal fiendtliga tanks. Men oaktat de stora förluster fienden led, kastade den allt nya enheter in i striden och lyckades bryta sig delvis igenom vid Vilno och Oshmjanol.

Våra trupper voro nu tvungna att dra sig något tillbaka till nya försvarslinjer och efter att ha fått förstärkning, uppblossade striderna på nytt i riktningen Minsk och Vilno.

De stora dagarnas krigsopereringar har huvudsakligen varit förlagd till riktningen Daugapilis, Minsk, Lutsk och Murnansk. Fienden förtär här hålliga anfäll mot motoriserade trupper, men vilka emellertid alla ha tillbakastagit av våra trupper, varvid fienden lidit stora förluster i döda och skadade samt förlorade tanks.

På fronten i Lessarabien har fienden enligt föregående meddelanden inte lyckats övergå floden Prut, ehuru otaliga försök ha gjorts att övergå den av fienden. Våra trupper förband ha därvid tillfångagitt ett stort antal rumäner och tyskar, däribland även många officerare.

På den sovjet-finska gränsen har fienden under de senaste dagarna på många ställen försökt övergå gränsen, men des-

sa försök ha alla misslyckats på grund av våra truppernas vaksamhet och deras snabba ingripande. På Karelska näset lämnade fienden vid sin reträtt över gränsen på slagfältet 300 döda. Fiendens försök att göra sjödessant vid Viborg misslyckades.

Hålliga strider ha även utkämpats i riktningen Shauliai, Kodalai, Panevezys, där våra trupper efter att ha tillfogat fienden stora förluster, drog sig tillbaka till nya positioner. Vårt flygvapen har uppvissat stor aktivitet vid bombarderingar av militära mål på fiendens territorium. Särskilt intensiva ha angreppen mot Constana, Memel, Bukarest och flyghattar i Finland varit. Enligt Reuters meddelande från London ha stora skador uppstått i Constana, varvid dockorna och oljereservoarerna fullständigt förstörts. De tyska styrkornas huvudsakliga ha huvudsakligen varit riktade mot Kiev, Sevastopol och några andra punkter. Av den första veckans krigsförlopp kan man göra följande sammandrag:

Hitler och hans generaler hade som föresatt att under några dagar förläta vår armé eller deorganisera dess gruppering och med blitslag erövra Kiev och Smolensk. Men som det av händelserna utvecklats framgår, ha tyskarna inte lyckats uppnå sina föresatta, ty våra trupper förmådde ändå gruppera sig, och det s.k. blitslaget mot Kiev och Smolensk uteblev. I strider, som ha utkämpats sedan tyskarna började sitt förlopp mot Sovjetunionen ha de förlorat minst 2500 tanks, omkring 1500 flygplan och över 30.000 soldater som till fångagitt. Under samma tid voro våra förluster: 850 flygplan, nära 900 tanks och 15.000 man, som språlit förstörda och tillfångagitt.

På den syrisk fronten.

I Syrien fortsett de engelska och franska trupperna att utöva sin framrykning mot det lilla av landet, men de ha stött på ett hårt motstånd av de inhemskas trupperna. De huvudsakliga operationerna förelöpa i Tadmor, Hama och i trakten omkring Damaskus. Även vid kusten utövas hota strider.

På den afrikanska fronten.

I Nord-Afrika märkes det vid Tobruk och Sollum endast patrullverksamhet och artillerifeld. Ställningen är oförändrad. Det engelska flyget fortsätter med sina regelbundna bombarderingar av de italienska stödpunkterna i Cyrenaika.

I Abyssinien fortsatta operationerna efter Djibouti efter av engelsmännen i västra delen av Galla och Sidamo området.

Fascisternas våldsregim undertrycker folken

De tyska imperialistiska fascisterna, som i främsta ordningen föreläsa sitt eget arbetande folk, ha överallt, där de om också tillfälligtvis, sett sin fot, använt sig av samma reaktionära metoder. Emot folket vilja ättas fascistiska förrådare att regera över de underkuvade folken. Dessa förrådare rätta sig efter de tyska fascisternas finansiär-anvisningar och förmå endast behålla makten med hjälp av den tyska arméns bajonetter. Under samma tid vill man veta de andra länderna att allt är i ordning och de underkuvade folken "regering vore den rätta och stödde sig på folkets majoritet".

Men ingen tror denna mytologi. De giriga tyska imperialisternas verkliga handlingar skilja sig från verkligheten som dagen från natten. Efter att ha underkuvat de i fred boende normännerna, började tyskarna använda sig av politiska förrådare bland normännerna — Quisling, som efter många års ansträngningar inte har lyckats få vind i seglet, ty för Norges fria folk är fascisterna främmande. Stödande sig på de tyska bajonetterna förmår nu inte förrådaren Quisling vinna folket med håll, utan alltid förekommer det sammanstötningar mellan Quislingarna och de medborgarna. Sammanstötningarna ha nu blivit en vardaglig företeelse. Den

antifascistiska stämningen har tagit ett sådant uttryck, att medborgarna, oaktat deras sociala härstamning, ofta hära antifascistiska märken och katusammanstötningar med fascisterna är en vanlig företeelse.

Tyskarna ha alltid med en stor skicklighet förtstätt att storma livsmedelsförråden i varje land, som har kommit under deras våld. Som resultat av detta råder nu i Norge en stor brist på livsmedel. Helt nyligen stormade de i skånska husmödrarna två tyska soldater, som stodo bakom dörren till en charuteri, som burat kött bort från butiken, medan husmödrarna inte hade något kött. Som resultat av sammanstötningarna arresterades nio kvinnor. Från hela landet kommer det meddelanden om antifascistiska demonstrationer, särskilt i områdena söder om Trondheim, där demonstrationerna ha blivit en vardaglig företeelse.

På grund av de ständiga sammanstötningarna och demonstrationerna ha fängelserna blivit överfyllda med demonstranter och personer, som misstänkas för antifascistisk propaganda.

För att "läsa förtänd" till det norska folket gävo tyskarna Quislingens Nationalförsamling möjlighet att arresteras bönderna, men samma ledare för organiserandet av bönderna Steiner Kleva,

Edens meddelande i underhuset

Med anledning av Tysklands anfall mot Sovjetunionen höll utrikesminister Eden ett tal vid engelska underhusets sammanträde d. 24 juni. Stöddande sig på Churchills radiotal betonade Eden, att anfallet mot Sovjetunionen är till förbundet med tyskarnas planer att förföra det Brittiska Imperiet. Hitler söker befria sig från bekymret om östgränsen för att helt kunna ägna sig åt kampen mot England.

Tyskarnas påstående att Sovjetunionen olojligt uppfyllt sina förpliktelser förklara Eden vara osanning. Han sade att Sovjetunionen ej haft några underhandlingar

med England, som varit riktade mot Tyskland. Mot Sovjetunionen har företagits en föräddlig aggression utan varning. England har fast beslutat sig för att inte försvaga utan ytterligare förstärka sina ansträngningar. Sovjetmedborgarna kämpa för sitt hemland. Denna kamp är även vår enda uppgift, sade Eden.

Vidare meddelade Eden att Sovjetunionens regering framlagt förslaget att till Sovjetunionen skäda den engelska militära och ekonomiska missionen (applåder), för att koordinera de engelska ansträngningarna. (TASS.)

Nazisternas rasteori

Linjen, som den nazistiska propagandatekniken använt sig av är att på ett målvetat sätt förvänga fakta för att därmed förstöra den egna reputationen och skada fiendens. Alltsedan de kommo till makten i Tyskland, ha de använt denna metod.

Den mest av dessa använda metoder är de ledande nazisternas anklagelser mot judarna. De mest kända av dessa anklagelser är de, som återfinns i första delen av "Mein Kampf" och i Julius Streichers nazistiska magasin "Der Stürmer", som utkommer en gång i veckan. Många av dessa anklagelser är så avskyvärda, att de endast diskrediteras författarna. Alla dessa anklagelser grundar sig på nazisternas onaturliga rasteori. Denna rasteori har för framtiden vetenskapligen många gånger omkullkastats och utanför Tyskland finner den inte någonstans genklang. Denna vetenskapliga sanning har för nazisterna inte någon betydelse. Betydande för dem är endast att de kunna använda denna teori vid utövandet av sin politiska makt. Detta har inte endast använts som orsak för utstämning av judar och rättighet till konfiskerandet av deras egendom; det tjänade också andra ändamål: vid kampen om makten behövde nazisterna en syndabock, vilken de kunde beskylfa för skulden till de dåliga ekonomiska förhållandena i Tyskland efter kriget. "Den genialiske ledarens kännetecken", säger Hitler i "Mein Kampf", "är att han är i stånd att låta de olika motstånderna synas så, som hörde de till samma kategori; ty svaga och tveckande naturer kunna i ledarens följte låt börja tveka om det rätta i sina föresatser, när de få att göra med en särskilt stark fiende." (Sida 48).

Till bärrare för denna folkfientliga politik valde Hitler judarna. Alla de, som voro emot nazisterna, skyldes så under judarnas ledning eller mutade av dem och efter det nazisterna hade kommit till makten i Tyskland uppställdes samma anklagelser även mot judarna i utlandet.

Varje estlandssvensk läser Sovjet-Estland!

Var vid årsskiftet tvungen att medge, att tyskarna har åtagit sig en svår uppgift med organiserandet av de norska bönderna i National Samling. Kleva klagar, att bönderna inte förena sig med organisationen, utan uteblir från den. Kleva säger i. o. m., att en mycket stor del av folket föredrar det tyska protektoratet National Samlings regim, — naturligtvis i hopp om att befrias från den tyska våldsregimen. Samtidigt önskar de inte fascistisk regering från det tyska folket. Enligt Klevas ord är orsaken till att de norska bönderna avhålla sig från National Samling den att de misstänka, att tyskarna lura de norska bönderna.

Också i de länder, som inte direkt är ockuperade av de tyska militärstyrkorna, känner det arbetande folket luktorernas tryck. Med de tyska fascisternas hjälp undertrycktes den spanska arbetarklassen. Nu har hela den arbetande befolkningen där kommit i ett stort elände. Den spanska kommunistiska illegala tidningen "Mundo Obrero" skriver, att hela landet lider av en förskräcklig svält. Det finns inte bröd, potatis, ris, olivolja, som är spanjorernas dagliga äta. Under samma tid som det arbetande folket svälter, leva färdiga gästerna, högre fascistiska ämbetsmän, högre officerare och pastorer, grosshandlare och apotekare samt andra folktugare ett fint liv. Folket vet,

"New York Times" om de tyska soldaternas demoralisation i Belgien.

Tidningen "New York Times" publicerar ett meddelande från sin korrespondent i Belgien om de tyska ockupationsstyrkornas stämning i Belgien. De flesta tyska soldaternas uppförande ger ej intryck av, att de erkänna de fascistiska ledarna. Till största delen äro alla dessa människor trötta och demoraliserade av kriget. Tyskarna i Belgien uppvisa mest mot den fascistiska propagandan. De tyska soldaterna tala offentlig om att de avsky kriget och längta hem. Ofta visa de utan orsak fotografier av sina hustrur och barn för invånarna och uttrycka för dessa sin sorg över bombarderandet av hemstaden och den fara som hotar deras familjer. De kritiserar Danmark och Norges ockupation och fråga varför de tvungits att intränga i Belgien. De vilja inte strida för den fascistiska regeringen. Dessa människor äro i armén endast emedan de öroligt skrämda av Hitlers blodiga terror.

Vidare anmärker man i meddelandet att det belgiska folket förstår den tyska militärens demoralisation och att hoppet om befrielse från det tyska ockupationsområdet är stort. En belgisk arbetare sade: "De tyska soldaterna tala om för oss att de vilja resa hem, men ändå äro de kvar här. De borde skryda sig, ty det kan hända att de annars försena sig och inga av dem får lämna landet." I Belgien äro alla övertygade om att om det i något av de ockuperade länderna blir revolution, så medför det utan dröjsmål en resning även i Belgien. (TASS.)

Fängelser i stället för skolor i Rumänien

Den politiska terrorn i Rumänien har lagit en sådan omfattning, att det i landet råder stort brist på fängelser.

Den rumänska tidningen "Universul" meddelar, att justitieministern har givit order om att alla skolor i Slatina och Vaslui måste stängas och inrättas till fängelser. Tidningen skriver, att 600 fängelser ha placerats i de nyligen bildade fängelserna i Vaslui. (TASS.)

Demonstrationer i London

Meddelanden om det sovjet-tyska kriget diskuteras livligt i London i busar, spårvagnar och kaffeer. Det finns inget tvivel om för vem engelsmännen i allmänhet hysa sympati. I en buss gick från hand till hand ett exemplar av en afstämning, i vilken det under stora rubriker hade publicerats meddelanden om det sovjet-tyska kriget. Slutligen fick konduktören tidningen, och med hög röst läste han nu för varje ny passagerare, som kom in i bussen om Sovjetunionens framgångar. "Nu," sade konduktören, "får Hitler känna, vad krig betyder."

Ännu livigare diskuteras uppgifterna om sovjetdivisionernas antal, som kunna uppställas för att tillbakaställa det tyska anfallet, och uppgifterna om Röda flygets maktighet. En följare använde för TASS korrespondent: "Nu kunna tyskarna övertyga sig om, att de ha mött en motståndare som är dem värdig motstånd, beträffande utrustning och förråd. Tyskarna strida i. n. mot en armé, som inte blir dem efter i antal eller i utrustning. Tyskland för krig mot ett land, som inte liknar Frankrike, där det rådde kaos och fattades en enhällig uppfattning."

De afstämningar, i vilka det meddelades om de sovjet-tyska fallskärmsstyrkornas och transportplanens verksamhet på det tyska territoriet, gingo från hand till hand överallt, där londonborna hade samlats i grupper, t. ex. vid spårvagnshalt. Betecknande är följande anmärkning: "Om det i kriget skall inträffa någon vändpunkt, så är det nu." En konduktör, som läste meddelandet om sovjetfallskärmsstyrkornas verksamhet på det tyska territoriet, yttrade dirom till en passagerare: "De förlita Hitler." (TASS.)

Antifascistiska upptåg i Danmark

Kopenhavn (TASS). Nyligen ägde i staden Aarhus ett fascistiskt sammanträde rum. När fascisterna lämnade sammanträdet möttes de av en talrik människomassa. Den danska national-socialistiska tidningen "Fædrelandet" skriver att människomassan förföljde dem, som voro klädda i den national-socialistiska uniformen. Vidare skriver tidningen, att vid ett national-socialistiskt sammanträde spriddes flygblad, vilka innehöll hot mot national-socialisterna.

Två årsklasser inkallades i den engelska armén

London, (TASS). Det engelska informationsministeriet meddelar, att alla män, som äro födda under åren 1898 och 1899 måste den 5 juni inregistrera sig till krigstjänst.

I Kroatien stängdes alla serbiska och tjekiska skolor

Bordeaux, (TASS). Enligt meddelande av Havas-OFI från Zagreb har den kroatiska regeringen stängt alla serbiska och tjekiska skolor. Vidare har Kroatiska regeringen genomfört en hel mängd anti-serbiska förordningar, bl. a. har det förbjudits alla judar att besöka offentliga ställen, däribland parker och badstugor. Judar förbjöds att bo i stadens centrum.

Det franska folket missnöje mot inkräkterna

Med varje dag ökar det franska folkets missnöje mot förttyckarna. På huvväggar och staket i många franska städer ser man flentliga akvareller. Man skriver endast en bokstav "V". Men fransmännen veta, att denna bokstav betyder "victoire" (seger). Det betyder seger för dem, som kämpa för Frankrikes befrielse från det tyska ock. De regerande tyska kretsarna vidta stränga åtgärder mot förttyckarna till sådana skri-velser. Den franska tidningen "Petit Parisien" skriver, att 2.500 husägare och dörrvakter av tyskarna ställde till ansvaret för att de icke skrivit bokstaven "V" från väggarna eller förbjutit att skriva den.

Roosevelts meddelande om hjälp till Sovjetunionen

Reuter meddelar, att enligt ett meddelande från Washington har Roosevelt lovat att lämna all möjlig hjälp till Sovjetunionen.